

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem Varia Ervditione Noviter evoluta

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Homo similis bestiae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

rum supremus multa de generis humani improbitate inaudierat; quippe Gigantum propago, contemptrix Superum, sanguine & cædibus omnia miscuisse ferebatur. Igitur consilio cum cœlicolis habito, constituit ipse, relicto olympo, in terram descendere, & certius, quæ spargebat fama, cognoscere. Jam cum Mercurio, quem comitem itineris assumpserat, peragratis aliquot regionibus, in Arcadiam devenerat, & ad ipsam ad eam Lycaonis regiam. Abjerat in crepusculum dies, & cœlestes viatores, tametsi mortali habitu incederent, non obscura tamen divinitatis indicia præferebant. Plebs altiore pietatis sensu commota, ad vota cepit & Sacrificia dijs facienda se accingere, irridet simplicem credulitatem Lycaon, jactatque, se ea ipsa nocte de hospitem conditione periculum facturum. Itaque tecto receptos, ut profundius indormisse credidit, adrepit ad lectum, conaturque sopitos opprimere. Id cum non successisset, insidias alia via aggressus arripit unum ex obsidibus à gente Molossorum ad se missis; hunc jugulat: partimque assum, partim elixum Dijs epulandum apponit. Tantam indignatus immanitatem Jupiter, regiam tyranni immisso fulmine exurit, ipsumque in silvas fugientem, transformat in lupum.

Colligit os rabiem: solitaque cupidine cædis
 Utritur in pecudes, & nunc quoque sanguine gaudet;
 In villos abeunt vestes, in crura lacerti;
 Fit lupus, & veteris servat vestigia formæ,
 Canities eadem est, eadem violentia vultus,
 Iidem oculi lucent; eadem feritatis imago est.

Ethica.

I. (a) In eam scilicet feram abiit Lycaon, cujus mores jam antè præferebat. Inrita feritas lupum effecit, antequam formam sumeret lupinam. S. Chrysostomi hom. 1. In Joannem, dictum est: In tot bestias migrat homo, in quot vitia à virtute desectit. Quod quantum sit malum, Tullius declarat, quem laudat Lactantius lib. 1. c. 11. Præclare, ait, Cicero dixit: Si nemo est, quin emori malit, quàm converti in aliquam figuram bestia, quamvis hominis mentem sit habiturus; quantò est miserius in hominis figura, animo esse efferato. Quod Severinus Boëtius fusiùs prosequitur lib. 4. de consol. philosoph. prosa 4. Evenit igitur, inquit, ut quem transformatum vitij videas, hominem existima-

re

(a) Homo similis bestia.

re non possis. Avaritiâ fervet, alienarum opum violentus ereptor? similem lupi dixeris. Ferox atque inquietus linguam litigijs exercet? cani comparabis. Insidiator occultis surripuisse fraudibus gaudet? vulpeculis exaquetur. Irâ intemperans fremit? leonis animum gestare credatur. Pavidus ac fugax metuenda formidat? cervis similis habeatur. Levis ac inconstans studia permutat? nihil ab avibus differt. Fœdis, immundisque libidinibus immergitur? Sordida suis voluptate detinetur. Ita fit, ut qui probitate deserta, homo esse desierit, cum in divinam conditionem transire non possit, vertatur in belluam. Hæc ille.

II. (b) Lycaon, uti prius humanum, ita postea pecudum, præsertim ovium, sitiebat sanguinem, quod proprium tyrannorum est, in eos potissimum sævientium, qui maximè sunt innocentes. In adagijs est, *suade lupis ut insaniant*; rabiunt ultro. Quibus similes illi, quos conjuncta cum impietate crudelitas, in Divos, hominèsque incitat & immittit. Talis lupus Herodes fuit Ascalonita, qui Deum ipsum mactaturus, tot millium infantium cæde, rabiem suam non tam exsaturavit, quàm irritavit. Tales sunt, omnes illi sanguinis humani helluones, quorum in vultu truculentia, in oculis rabies, in pectoribus furor, in manibus violentia sedem fixit; qui nunquam non spirant iras, anhelant cædes, & si non cruentam sicam, certè sanguinariam semper voluntatem gerunt. Agunt hoc tyranni, quod lupus in apologo. Ad profluentem levandæ sitis causa fortè convenerant lupus & agnus. Ille mox jurgij occasionem arripiens, quærit minitabundus, cur sibi aquam turbasset. negat agnus id fieri potuisse, cum ab ipso superius consistente, ad se inferius stantem, rivus delaberetur. Repulsus veritate lupus, ante sex, inquit, menses maledixisti mihi. Respondet agnus, se eo tempore necdum natum fuisse. Instat lupus: at pater tuus in me fuit maledicus: & cum dicto, corripuit innocentem, atque in frustra discerpfit. Sed denique hic Lycaones scelerum suorum conscientia exterriti, sese ipsos fugiunt, non effugiunt tamen, exagitante eas vindicta divina, & inter mille terrores, velut inter silvarum bestias circumagente. Cætera animalia à genere suo temperant; at *homo fit. homini lupus*, & in naturæ consortem sævit.

III. (c) Luporum tanta esse dicitur ingluvies, ut, etiamsi saturi sint, ad occursum tamen prædæ statim egerant, vel evomant, quod ingesserunt, ut vorare possint. Quid quod, teste Aristotele, hoc animal comedit non masticando cibum, sed devorando & glutiendo, unde tan-

F 3

tum

(b) Tyranni imago. (c) Gulosus & avarus.